

[Burgdorf]

har brug for information. Jeg ved, at der i Libanon sidder adskillige danske kvinder, som vi fik henvendelse fra i udvalget, mens udvalgsarbejdet stod på, og som spurgte: hvornår kan vi forvente, at dette lovforslag bliver virkelighed?

Jeg vil gerne spørge ministeren yderligere: får de kvinder, der nu bor rundt omkring i verden og er danske, og hvis børn nu har mulighed for at blive danske, en personlig henvendelse, eller er det kun ambassaden, der får det at vide?

Indenrigsministeren (Enggaard):

Som jeg sagde i mit første svar, har udenrigsministeriet anmodet samtlige danske ambassader om at træffe de nødvendige foranstaltninger til, at også familier i udlandet, der bliver berørt af loven, får orientering. I dette udtryk ligger, at de skal gøre, hvad der kan gøres for at komme i forbindelse med de familier, som kan have interesse i loven.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til *handelsministeren* af:

Kaj Hansen (DKP):

»Kan ministeren acceptere, at eneretsbevillingen til A. P. Møller af 1962 fortsat udstykes i smådele og sælges for højeste bud på det internationale marked, således som det sidst er sket med afgivelsen af bestilling på boreplatforme i Frankrig?«

(Spm. nr. 563).

Skriftlig begrundelse.

Da A. P. Møller fik eneretsbevilling til olie og gas i 1962 og indtil år 2012 var det under påskud af, at energien forblev dansk ejendomsret i hele perioden.

Kort tid efter begyndte A. P. Møller at sælge monolet til multinationale olieselskaber, og i fællesskab oprettedes det såkaldte Dansk Undergrunds Consortium (DUC). DUC har forskellig sammensætning afhængig af koncessionsområde. Dette konsortium af koncerner har sidst besluttet at installere to indvindingsplatforme ved Gormfeltet. A. P. Møllers eget værft, Lindøværftet, kan bygge platformene og har også givet tilbud, men ikke desto mindre er de to platforme bestilt hos det franske selskab Union Industrielle et

d'Entreprise, Cherbourg. Det franske selskab kan levere platformene billigere end et dansk værft, fordi selskabet får statsstøtte til produktionen.

Kaj Hansen (DKP):

Dette er for så vidt en pinlig sag, men det kan der jo være mange sager omkring A. P. Møller-koncernen der er. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han kan bekræfte, at det var et vilkår ved godkendelsen af Gormplanen, at danske firmaer fik en fortrinsret.

Nu er det sådan, at det for mig er oplyst, at investeringen i de to boreplatforme drejer sig om beløb på godt 100 mill. kr., og det er så meget mere bemærkelsesværdigt, som A. P. Møllers værft, Lindøværftet, er i stand til at bygge de boreplatforme. Jeg kan oven i købet oplyse, at jeg har været til en konference på Lindøværftet indbudt af direktionen, hvor man forelagde et program for olieboring og olieudvinding. Om dette program – jeg tror, man kaldte det opsugerprogram – sagde man, at man var konkurrencedygtig på alle områder både med hensyn til platforme, forsyningskibe og mange andre ting, og at man havde sendt disse oplysninger ud over hele verden, for at Lindøværftet kunne få en alternativ produktion til skibsproduktionen. Vi har altså Lindøværftets egne ord for, at de er konkurrencedygtige, og alligevel får de ikke arbejdet.

Nu har jeg endvidere fået oplyst, at investeringerne i Gormfeltet over en periode på 2 år drejer sig om 1,5 mia kr., og så vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan han vil sikre sig, at det ikke går med de øvrige investeringer, som det er gået med disse to boreplatforme, som A. P. Møller har bestilt i Frankrig.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

De to boreplatforme, der omtales i hr. Kaj Hansens spørgsmål, indgår i det planlagte produktionssystem for Gormfeltet i Nordsøen; det er det, der tidligere blev kaldt Vernstrukturen. Bevillingshaverne har fået handelsministeriets principielle tilladelse til iværksættelse af olieindvindingsprojektet fra Gormfeltet, bl. a. på de vilkår, at bevillingshaverne og deres partnere, altså DUC, Dansk Undergrunds Consortium, i det omfang det er muligt, og hvor disse er konkur-